

شماره ۳۸۱۸ - فی

۱۸۰۷

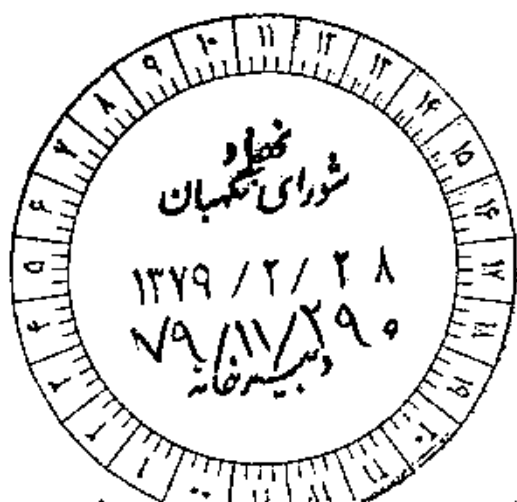
تاریخ ۲۸ / ۲ / ۱۳۷۹

پیوست برابر است

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیت

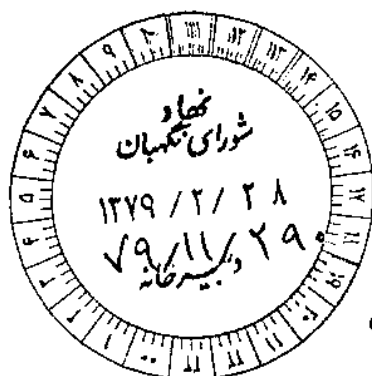
شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۰۸۴۶/۴۳۸۹۹ مورخ ۱۳۷۸/۸/۱۳ دولت در خصوص موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی و موضوعات مربوط دریائی و بندری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تونس که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۹/۲/۲۵ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود.

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

۲۶/۱۴

بسم الله

**لایحه موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی و موضوعات
مربوط دریائی و بندری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری تونس**

ماده واحده - موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی و موضوعات مربوط دریائی و
بندری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تونس مشتمل بر یک مقدمه و
(۱۴) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریائی و موضوعات
مربوط دریائی و بندری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری تونس**

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تونس که از این پس "طرفهای
متعاقد" نامیده می شوند؛ با به رسمیت شناختن حق حاکمیت، برابری و تمامیت ارضی
تمام کشورها؛

با تأیید ضرورت روابط دوستانه میان دو کشور و ملت‌های آنها؛
با علاقه به تسهیل توسعه حمل و نقل دریائی بین جمهوری اسلامی ایران و
جمهوری تونس و تقویت هرچه بیشتر همکاریهای دوجانبه در این زمینه؛
با علاقه به تصدیق مجدد حق دو کشور مبنی بر تضمین هرچه بهتر حمل و نقل کالا

به تعالی

از طریق دریا در چارچوب تجارت دوجانبه، تسهیل توسعه همه جانبه کشتیرانی تجاری و حفظ منافع خود در این زمینه؛

با علاقه به ارتقای سطح همکاری فنی میان مقامها و شرکتهای دریائی و بندری در زمینه مشارکتها و کمکهای آموزشی و تبادل اطلاعات، به شرح زیر موافقت می نمایند:

ماده ۱ - کاربرد

موافقتنامه حاضر در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و جمهوری تونس قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۲ - اهداف:

اهداف این موافقتنامه عبارتند از:

- سازماندهی روابط دریائی میان جمهوری اسلامی ایران و جمهوری تونس؛
- تضمین هماهنگی بهتر آمد و شد (تردد) دوجانبه و حمل و نقل دریائی مربوط؛
- اجتناب از هرگونه فعالیتهای مضر به توسعه حمل و نقل دریائی بین دو کشور؛
- گسترش همکاریهای فنی در زمینه مشارکت، توسعه بنادر، آموزش، مساعدت و مبادله اطلاعات؛
- مشارکت در توسعه روابط اقتصادی و تجاری میان دو کشور.

ماده ۳ - تعاریف:

از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید:

۱ - "کشتیرانی تجاری":

آن دسته از فعالیتهائی که هر طرف متعاقد طبق قانون برای شناورها، بنادر و

تعلات

ماهگیری خود محفوظ نموده است در بر نمی گیرد. مفاد این موافقتنامه شامل تجارت ساحلی نخواهد شد.

۲ - "مقام ذی صلاح":

- در جمهوری اسلامی ایران، وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی)؛

- در جمهوری تونس (وزیر کشتیرانی تجاری و سازمان بنادر).

۳ - "شناور یکی از طرفهای متعاقد":

به شناورهای تجاری اطلاق می شود که طبق قانون یک طرف متعاقد تحت پرچم

آن بوده و در قلمرو آن طرف ثبت شده باشد؛

این اصطلاح شامل موارد زیر نخواهد بود:

الف - کشتیهای جنگی.

ب - شناورهای تحقیقات آب نگاری، اقیانوس نگاری و علمی.

پ - شناورهای ماهگیری.

ت - شناورهائی که فعالیت آنها ماهیت غیر تجاری دارد (قایقهای دولتی، کشتیهای

بیمارستانی، کشتیهای یدک کش، غیره).

۴ - "عضو خدمه":

به فرمانده و هر شخص دیگری اطلاق می شود که در شناور عملاً مشغول به کار یا

خدمت و دارای مدرک شناسائی صادره از سوی مقام ذی صلاح هر یک از طرفهای متعاقد

بوده و نام او در فهرست خدمه وارد شده باشد.

ماده ۴ - کاربرد قوانین و مقررات:

۱ - کلیه شناورها، خدمه، مسافران و دریانوردان یک طرف متعاقد در قلمرو طرف

متعاقد دیگر مشمول کلیه قوانین و مقررات داخلی مربوط به دریانوردی به ویژه مقررات

آمد و شد، ایمنی، مرزها، گمرک، ارز، بهداشت و پیشگیری از آفات گیاهی و حیوانی

بنای

خواهند بود.

۲ - مفاد این موافقتنامه به حقوق و تعهدات طرفهای متعاقد به موجب سایر کنوانسیونهای بین المللی که در آن عضویت دارند، لطمه ای نخواهد زد.

۳ - در شرایط خاص در ارتباط با مالیات یا معافیت از مالیات بر درآمد و سود حاصل از کشتیرانی تجاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تمهیداتی براساس قوانین و مقررات داخلی به عمل خواهد آمد.

ماده ۵ - رفتار با کشتیها و بنادر:

۱ - هر طرف متعاقد دسترسی شناورها و نیز کالا، مسافران و اعضای خدمه طرف متعاقد دیگر را به بنادر خود و استفاده از کلیه تأسیسات بندری برای مقاصد تجاری تضمین خواهد کرد.

۲ - هزینه ها و عوارض بندری شناور یک طرف متعاقد در بندر طرف متعاقد دیگر به موجب مقررات قابل اجرای نظارت بر تسعیر ارز به پول رایج قابل تسعیر پرداخت خواهد شد.

۳ - عواید حاصل از خدمات کشتیرانی یا دیگر خدمات مربوط یک طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات آن طرف صورت خواهد گرفت.

ماده ۶ - مساعدت به شناورها:

طرفهای متعاقد در محدوده قوانین و مقررات خود می باید کلیه اقدامات لازم را برای تسهیل و تسریع تخلیه و بارگیری کشتیها به منظور پیشگیری از تأخیرهای غیر ضروری و تسریع و تسهیل تشریفات گمرکی و سایر تشریفات ضروری در بنادر به عمل بیاورند.

تعلانی

ماده ۷ - مدارک و ملیت شناورها:

طرفهای متعاقد می باید گواهینامه های معتبر صادره به موجب کنوانسیونهای بین المللی و دیگر اسناد کشتی را که توسط مقامهای ذی صلاح هر طرف متعاقد صادر شده به طور متقابل به رسمیت بشناسند.

ماده ۸ - مدارک شناسائی اعضای خدمه:

۱ - مقام ذی صلاح هر طرف متعاقد می باید مدارک شناسائی اعضای خدمه را که از سوی مقام ذی صلاح طرف متعاقد دیگر صادر شده به رسمیت بشناسد.

۲ - مدارک شناسائی عبارتند از:

الف - در جمهوری اسلامی ایران:

- شناسنامه دریانوردی

ب - در جمهوری تونس:

- شناسنامه دریانوردی.

- اظهارنامه شناسائی دریانوردان.

ماده ۹ - حقوق اعضای خدمه:

۱ - اعضای خدمه شناور هر یک از طرفهای متعاقد که دارای مدارک مندرج در ماده (۸) می باشد هنگامی که شناور آنها در بندر طرف متعاقد دیگر قرار دارد می توانند در قلمرو طرف متعاقد دیگر پیاده شده و مجاز به اقامت و دسترسی به شهری که بندر در آن واقع شده است خواهند بود. مشروط بر اینکه دارای گذرنامه بوده و نام آنها به موجب قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیرالذکر در فهرست خدمه شناور وارد شده باشد.

۲ - خدمه تونس که در بنادر جمهوری اسلامی ایران از شناور پیاده می شوند و خدمه جمهوری اسلامی ایران که در بنادر تونس از شناور پیاده می شوند، با مساعدت

به تعالی

نماینده کشتیرانی به کشورهای خود بازگردانده خواهند شد.

۳ - اعضای خدمه هنگام به سر بردن در بنادر یا آبهای هر یک از طرفهای متعاقد می باید قوانین و مقررات قابل اجرای آن طرف متعاقد را رعایت کنند.

۴ - اعضای خدمه شناورهای هر یک از طرفهای متعاقد به طور متقابل مجاز خواهند بود طی مدت توقف شناورهای خود در بنادر طرف متعاقد دیگر، به موجب قوانین و مقررات ملی آن طرف در ساحل پیاده شوند.

۵ - اعضای خدمه شناورهای هریک از طرفهای متعاقد که نیاز به مداوای پزشکی داشته باشند به موجب قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر مجاز خواهند بود برای مدت زمانی که برای مداوا لازم است در قلمرو طرف متعاقد دیگر اقامت کنند.

۶ - اعضای خدمه شناورهای هر یک از طرفهای متعاقد می توانند به منظور پیوستن به شناورها، بازگشت به موطن خود یا به دلایل دیگر مورد قبول مقامهای ذیصلاح طرف متعاقد دیگر پس از انجام تشریفات لازم به موجب قوانین و مقررات داخلی آن طرف متعاقد به سرزمین طرف متعاقد دیگر وارد یا از آن عبور کنند.

۷ - هر یک از طرفهای متعاقد حق دارد طبق قوانین و مقررات خود از ورود هر یک از اعضای خدمه به رغم داشتن مدارک شناسائی مذکور در ماده (۸) ممانعت به عمل آورد.

۸ - فرمانده شناور هر یک از طرفهای متعاقد یا یکی از خدمه منصوب وی در بندر طرف متعاقد دیگر از حق ملاقات با نماینده رسمی کشور خود یا نماینده شرکت خود برخوردار خواهد بود.

۹ - هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین داخلی دسترسی آزادانه نماینده رسمی طرف متعاقد دیگر یا یکی از کارکنان وی را به بنادر خود به منظور انجام وظایف وی برای مساعدت به شناورها، کالاهای مسافران و اعضای خدمه فراهم خواهد کرد.

بنام تعالی

ماده ۱۰ - سوانح در دریا:

۱ - در صورتی که شناور یک طرف متعاقد در آبهای سرزمینی یا بنادر طرف متعاقد دیگر، غرق شود، به گل بنشیند، به ساحل برخورد نماید یا متحمل حادثه دیگری شود به همان اندازه که به شناورهای خودی کمک و مساعدت می شود به خدمه، مسافران و نیز شناورها و محموله آن کمک و مساعدت خواهد شد.

۲ - هر طرف متعاقد هنگامی که شناور طرف متعاقد دیگر دچار اضطراب شود، می باید فوراً مراتب را به مقامهای کنسولی یا در غیاب آنها به نمایندگان سیاسی آن اطلاع داده آنها را از اقدامات انجام شده برای نجات و مراقبت از اعضای خدمه، مسافران، شناور، محموله و ملزومات آن آگاه سازد.

۳ - در صورتی که برای شناور یک طرف متعاقد در آبهای تحت صلاحیت طرف متعاقد دیگر حادثه ای رخ دهد که مستلزم تحقیقات دریائی باشد، مقامهای دریائی ذی صلاح هر دو طرف می باید برای پیشبرد این تحقیقات و تبادل اطلاعات مربوط همکاری کنند.

۴ - محموله و اجناس تخلیه شده یا نجات یافته از شناور موضوع بند (۱) این ماده مشمول هیچگونه حقوق گمرکی و سود بازرگانی نخواهد شد، مشروط بر اینکه در قلمرو طرف متعاقد محل وقوع حادثه استفاده یا مصرف نشوند.

ماده ۱۱ - مساعدت، مشورت و اطلاعات:

طرفهای متعاقد به این وسیله متعهد می شوند هرگونه مساعدت، مشورت و اطلاعات درخواستی در خصوص کلیه مسائل دریائی و موضوعات مربوط از جمله ایمنی جان و اموال در دریا، پیشگیری و مبارزه با آلودگی دریا توسط کشتیها، تجسس و نجات و آموزش کارکنان و خدمه را در حدود منابع خود در اختیار یکدیگر قرار دهند، مشروط بر اینکه مساعدت، مشورت و اطلاعات مزبور که به این نحو درخواست شده در محدوده

بیت

قوانین داخلی هر طرف باشد.

ماده ۱۲ - کارگروه فنی مشترک دریائی:

الف - طرفهای متعاقد در راستای همکاریهای نزدیک، می باید برای نیل به اهداف زیر به طور ادواری با یکدیگر مشورت نمایند:

۱ - بحث و تبادل نظر و بهبود شرایط اجرای مفاد این موافقتنامه؛

۲ - پیشنهاد و هماهنگی اصلاحات احتمالی این موافقتنامه؛

۳ - تشکیل کمیسیون به منظور اجرای مؤثر این موافقتنامه و گسترش همکاریهای دوجانبه.

این کمیسیون به درخواست یکی از طرفهای متعاقد تشکیل جلسه خواهد داد.

ب - به موجب بند (الف) این ماده، طرفهای متعاقد از طریق مجاری سیاسی تشکیل جلسات مشورتی میان مقامهای ذیصلاح دریائی دو کشور را که ظرف حداکثر شصت (۶۰) روز پس از تاریخ پیشنهاد مربوط شروع خواهد شد پیشنهاد خواهند کرد.

ماده ۱۳ - مشورت:

اختلافات مربوط به تفسیر و یا اجرای این موافقتنامه به طور دوستانه از طریق مشورت و مذاکرات سیاسی میان مقامهای ذیصلاح طرفهای متعاقد حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۴ - لازم الاجرا شدن موافقتنامه:

الف - این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد مبنی بر طی مراحل قانونی ضروری لازم الاجراء خواهد شد.

ب - اعتبار این موافقتنامه (۵) سال خواهد بود و پس از آن برای دوره های مشابه تمدید خواهد شد مگر آنکه هر یک از طرفهای متعاقد شش ماه پیش از انقضای آن به طور

بیت

کتبی تمایل خود را به فسخ یا اصلاح این موافقتنامه به طرف دیگر اعلام کند.
پ - این موافقتنامه را می توان در صورت اقتضاء با موافقت طرفین اصلاح کرد.

در تأیید مراتب فوق، طرفهای متعاقد با تفویض اختیار به نمایندگان خود این موافقتنامه را در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی که اعتبار آنها یکسان است، به امضاء رسانده اند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک خواهد بود. این موافقتنامه در تهران در ۱۷ آذر ماه ۱۳۷۷ هجری شمسی برابر با ۸ دسامبر ۱۹۹۸ میلادی تنظیم گردید.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری تونس	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و پنجم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی